

hét magazine dat verbindt
maandelijks huis-aan-huis in de gemeenten
Weert en Nederweert
12 juli 2025

weert magazine

Lia Brunenberg

*Wandelde de Camino
met een
bijzonder doel*

Werken bij Lammers Beton?

HIER GA JE HET MAKEN.

We zijn bij Lammers Beton altijd in beweging. Met een team van gedreven vakmensen maken we prefab betonelementen voor de bouw van morgen. Meehelpen in de fabriek met het maken van betonelementen of achter de tekentafel de engineering realiseren. Hier doe je werk waar je trots op kunt zijn. Wij houden van aanpakken. En daar hebben we jou bij nodig.

We zoeken versterking in verschillende functies:

- Productiepersoneel
- Projectcoördinatoren
- Calculators
- Engineers

Wat je daarvoor terugkrijgt?
Een solide baan, een gezellig team en volop kansen om door te groeien.

Lammers
BETON

Bekijk onze vacatures hier.

weertmagazine

hét magazine dat verbindt

Weert Magazine verschijnt elke maand in de gemeenten Weert en Nederweert in een oplage van 31.000 exemplaren. Lees het magazine ook op www.weertmagazine.com.

AFHAALADRESSEN O.A.

Stadhuis Weert
Wilhelminasingel 101, Weert

DA drogisterij
Aendekerk
Kerkplein 12, Stramproy

Cigo van Bun
Muntpassage 23, Weert

De Schuttershoeve
Grotesteeg 10, Weert

Shell Weert
Graaf. Hornelaan 132, Weert

Bruna - Weert
Markt 11-13, Weert

Schoenmakerij
Grosfeld
Langstraat 54, Weert

Pleunis Mode
Brugstraat 21,
Nederweert

Bruna Nederweert
Lambertushof 30,
Nederweert

Primera Wouters
Oranjeplein 231, Weert

BEZORGKLACHTEN
Vul formulier in op:
www.weertmagazine.com
of bel: 06-51 34 56 52

UITGEVER - EINDREDACTEUR

Desiré Kappert,
directeur
06-51 34 56 52,
kappert@weertmagazine.com

HOOFDREDACTEUR

Mathilde Dominikowski
06-38 29 03 13,
mathilde.dominikowski@outlook.com

REDACTIE

Ton Adriaens,
Monique van den Brandt,
Maartje Derckx,
Mathilde Dominikowski,
Desiré Kappert, Monique Lempens
en Maarten Prinsen

MEDIA-ADVISEUR

Monique van den Brandt,
06 - 26 74 26 99

FOTOGRAFIE

Ruud de Vreeze - Weert
Irene van Wel - Weert

WEERT MAGAZINE ONLINE

Nick van den Broek

CONCEPT & REALISATIE

Kristiaan Litjens
Litjens Vormgeving - Weert

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of in andere vorm gereproduceerd, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Alle auteurs-, vormgevings-, beeld- en databank- rechten ten aanzien van de inhoud worden uitdrukkelijk voorbehouden. Voor eventuele (feitelijke) onjuistheden kan Weert Magazine niet aansprakelijk worden gesteld.

Dialectspreuk van de maand

't Waer en
de minse kojje
neet dwînge

inhoud

16

4 column

Burgemeester van Nederweert

5 talent

Achter de muziek aan

7 beeldvantoen

Kleinste museum

9 samenleveninweert

Informatie over WMO, jeugd en inkomen

10 deswitch

Jack Peeters

11 column

Zelfzorgelijk

12 mooimens

Lia Brunenberg

15 mensenobject

Een afgezaagde loop

16 eenhuisvertelt

Voormalige rectorij

18 inbedrijf

LieV Kraamzorg bestaat 10 jaar

19 watvindjijvan

Zomertijd/wintertijd?

20 wegvanhier

Jules van Lierop

22 actuapuzzel

Actueel als altijd

23 mensendingen

Vakantiemijmeringen

65+ KLUSSEUR / STYLIST
MET MEER DAN 45 JAAR ERVARING!

HUIS-, TUIN-, INTERIEURPLAN

WOON & BEDRIJFSRUIMTES

Schilder, behang en texwerk
Interieur en timmerwerk
Tuinaanleg en onderhoud

BEL KEES:

0611441257

Werken in een prachtige villa!

Ben jij op zoek naar een fijne werkplek in een mooie omgeving? Bij Villa Kempen-Broek op de Kazernelaan bij Dennenoord verwelkomen we grote groepen in één van de mooiste en grootste Airbnbs van de regio.

Het gastenhuis is ideaal voor families, bevriende gezinnen, verenigingen, reünies, vriendengroepen enzovoorts, met ruimte voor maar liefst 24 volwassenen. Naast sfeervolle kamers bieden wij veel kosteloos vermaak, zoals:

- Zwembad
- Tennisbaan
- Speelweide
- Game room
- Vuurtafel & BBQ
- Grote tv-ruimte voor sportwedstrijden, enz.

WIJ ZOEKEN:
SCHOONMAKERS/
SCHOONMAAKSTERS
parttime/flexibele uren

Wat bieden wij?

- Flexibele werktijden, **meestal van 10:00 tot 16:00 uur.**
- Een **gezellig team**
- **Goed geld!**
- De mogelijkheid om **rekening te houden met jouw vakanties** en andere werkzaamheden.

TUINIER
freelance parttime

Een heel flexibele bijbaan voor bijvoorbeeld iemand met prepensioen of iemand die door de week of in het weekend nog wat tijd over heeft. Werken wanneer je zelf wil, ochtenden, middagen, in het weekend, zo veel als je zelf wil. **Samen met anderen of alleen, betaald of als vrijwilliger. Kom jij ons helpen?**

Ben jij geïnteresseerd?
Bel ons voor meer informatie: 06-30 72 67 57

Verruim je blik

In de hal van het gemeentehuis staat dezer dagen onze Lambertustoren, opgebouwd uit ongeveer 8000 Lego-blokjes. Een eerbetoon aan de Rijksmonumentale Lambertustoren in het centrum van Nederweert. Sinds enkele jaren wordt de verjaardag van de kerktoeren gevierd met een gezellig en verrassend Torenfeest, dit jaar overigens op woensdag 9 juli. De toren heeft de eretitel “Wachter van de Peel”, een hoge plek waarvandaan men in vroeger tijden de omgeving goed in de gaten kon houden en gevaar buiten hield. Het is ook vandaag nog een herkenningspunt dat bijvoorbeeld na vakantie of al file-rijdend aan het eind van de werkdag, menigeen doet verzuchten: “fijn, we zijn weer thuis”. We kunnen de 175 treden echter ook (denkbeeldig) beklimmen om op 41 meter hoogte aan de balustrade een 360 graden-beeld te krijgen van onze omgeving en die buitenwereld te leren kennen. Om onze blik te verruimen, nieuwe kennis op te doen en samenwerkingen aan te gaan. Heel letterlijk deden we dat recent door met onze Duitse partner, Gemeinde Schwalmthal, uit de Euregio samen te komen met vertegenwoordigers van onderwijs, cultuur, sport, ondernemers, politiek en horeca-gastvrijheid. We spraken over kansen voor samenwerking en legden steen voor steen een basis door samen het Lego-werk te bouwen. Praten en doen, sterk duo.

Het computerontwerp voor het bouwwerk en de precieze vormgeving gebruikmakend van Lego, komt overigens uit het brein van Patrick, inwoner van Nederweert, Lego-fan, Tu/e afgestudeerd, Director of Engineering van een bedrijf in Weert. Onze krachtige regio daarmee in een zin karakteriserend.

De Brainportregio, magneet voor innovatie en uitmuntend tech-onderwijs, tech-gerelateerde bedrijvigheid en mensen. Die mix vraagt om samenwerking en ruimte in de (verdere) regio. Ruimte wellicht voor uitstekend tech-onderwijs op meer praktisch niveau. Ruimte voor startups en bedrijven die gelieerd zijn aan de Brainport. Maak maar een rondje over onze bedrijventerreinen en ze zijn er. Ruimte ook om te wonen, in de groene, leefbare dorpen van onze gemeente bijvoorbeeld. Met buurgemeenten Weert en Cranendonck, Rissegroep en Werk.kom werken we aan een arbeidsmarkt waarin iedereen kan meedoen. Vanuit geheel Midden-Limburg zetten we gezamenlijk in op een krachtige mbo-onderwijsboulevard. En met de bijzondere Rijksbijdrage voor een woningbouwimpuls die we als relatief kleine gemeente tegemoet mochten zien, kunnen en moeten we een plus geven op de aantallen woningen die we in onze dorpen bouwen. Onze agrarische gemeente van dorpen is volop in ontwikkeling, rijk aan te koesteren bijzondere natuurgebieden en een groots buitengebied in transitie, met stoppende en omvormende boeren. De Gemeenteraad zet de verrekijker op om het toekomstscenario voor Nederweert hierop af te stemmen. Kijk je mee?

Birgit Op de Laak
burgemeester Nederweert

Elke maand in Weert Magazine afwisselend de column van de burgemeesters van Weert en Nederweert.

Door Maarten Prinsen
“Volg je dromen”, is een veelgebruikt credo, maar slechts weinig mensen brengen dit echt in de praktijk. De 43-jarige Bardo Camp besloot al op jonge leeftijd zijn passie voor muziek achterna te gaan. Als DJ Nymfo reist hij de hele wereld over, “máár”, zo verzekert hij me, “ik ben nog altijd een Wieërter menneke.”

Britse beats op Boshoven
Bardo groeide op in een muzikale familie op Boshoven. “Zelf speelde ik keyboard en piano. Leuk en aardig, maar toen ik op 11-jarige leeftijd het unieke geluid van The Prodigy hoorde, wist ik dat ik niet de volgende Beethoven wilde worden...” Door op het schoolplein verkregen cassettebandjes vol jungle en drum & bass-muziek van Engelse piratenzenders openbaarde zich een nieuwe wereld voor Bardo. “De elektronische geluiden, diepe baslijnen en het opzweepende tempo; ik moest en zou er meer over te weten komen, maar helaas was er in die tijd nog geen internet. Voorlopig moest ik het doen met mixtapes...”

DJ in de dop
Enkele jaren later zagen Bardo, zijn broer en neef in discotheek de Carte Blanche voor het eerst een dj aan het werk. “Het was pure magie. Geïnspireerd gingen we zelf op zolder experimenteren met twee platenspelers en een cassettedeck. Het klonk (nog) nergens naar, maar we vonden het geweldig om te doen”, glimlacht hij. “De liefde voor drum & bass bleef en we waren vaak te vinden in speciaalzaken om nieuwe platen te kopen. Onze draaikunsten werden beter en we organiseerden ons eerste feestje in Het Kwintet. Alhoewel we ons daar stonden uit te stukken voor een handvol vrienden, was het plezier er niet minder om! Van daaruit groeiden we verder en zo kwamen er feesten in De Bosuil en de Zig Zag voor een steeds groter wordend publiek.

Naast zelf draaien bezocht ik regelmatig feesten in De Effenaar in Eindhoven, waar ik in contact kwam met lokale dj’s. Het klikte goed en na een tijdje mocht ik daar voor het eerst zelf optreden. Een onvergetelijke ervaring, mede omdat er veel mensen uit Weert waren om me te supporten.”

Brabantse Leerschool
“In de dj’s uit Eindhoven had ik mijn geestverwanten gevonden. Ze waren ouder en namen me onder hun hoede. Enkelen van hen woonden samen in een huis op Stratumseind. Toen er een kamer vrijkwam, vroegen ze of ik geïnteresseerd was. Ik was pas 17 en mijn ouders vonden het erg spannend. Ze wisten echter hoeveel het voor me betekende en niet lang daarna was ik officieel inwoner van Eindhoven.”

Naast zelf draaien hielp Bardo mee met het organiseren van feesten en zo werd hij langzaam maar zeker onderdeel van de Eindhovense muziekscene. “Ik heb veel geleerd in de acht jaar dat ik daar woonde, zowel op persoonlijk als op muzikaal gebied”, vertelt hij. “Voor onze feestjes nodigden we vaak internationale dj’s uit. Sommigen van hen produceerden hun eigen muziek. Het idee om zelf muziek te maken fascineerde me. Volledig blanco, maar vol ambitie ging ik aan de slag.”

Grensoverschrijdende ambitie
Bardo had destijds een baantje om te kunnen leven, dj’en deed hij erbij. Op den duur verdiende hij zo goed met draaien dat hij serieus over een carrière in de muziek ging nadenken. “Door de release van mijn eerste plaat kwam toen alles in een stroomversnelling terecht. Ik ging vaker in Europa draaien en kreeg zelfs een kleine tournee in Australië en Nieuw-Zeeland aangeboden. Helaas waren mijn vakantiedagen al op...” Zijn vader adviseerde hem toen zijn baan op te zeggen en voor de muziek te gaan: “As ‘t neet löktj, kuj-jae altiêd wat anders zeuke!” (Een gouden advies, red.) Na zijn avontuur Down Under kreeg Bardo steeds meer naamsbekendheid. “Mijn platen lagen in de winkels en vanwege het toenemend aantal aanvragen voor optredens kreeg ik een boekingsagent. Ondertussen had ik mijn vriendin Suzanne leren kennen. Zij woonde in Amsterdam. Vanwege mijn optredens in het buitenland moest ik vaak op Schiphol zijn en al vrij snel verhuisde ik naar de hoofdstad. Daar wonen we nu nog steeds, inmiddels samen met onze drie mooie dochters”, glundert hij.

Toekomst, plannen?
“Vanwege de pandemie had ik veel tijd om na te denken over mijn toekomst. Ik wilde graag nieuw talent een kans geven en heb daarom een platenlabel opgestart. Ook deden zich allerlei creatieve mogelijkheden voor, zoals het maken van muziek voor TikTok filmpjes, commercials en films. Dat werkte verfrissend en opende een nieuwe deur voor me. Samen met een vriend uit Weert ben ik nu dan ook bezig om onze plannen voor het maken van reclamemuziek meer te concretiseren. Daarnaast geef ik af en toe les op het conservatorium in Amsterdam. Ik haal veel voldoening uit het overdragen van mijn kennis aan een nieuwe generatie. Uiteraard blijf ik zelf draaien, maar ik hoef niet meer zo nodig elke week op het podium te staan. Laat de jeugd nu maar een kans krijgen”, knipoogt hij.

Meer weten over Bardo en zijn projecten? Neem dan eens een kijkje op zijn Instagrampagina: @_nymfo_ en op www.dutchsoundworks.com

Zoek elders niet...

Mildershoof
kaas van onze boerderij

Geniet ook eens op ons terras
Kaas automaat 24 uur geopend Banendijk 4
Bezoek ook onze winkel in Roermond

Hieërliek Limburgs Ambacht

Waar komt onze marktwagen? volg ons op social media

Kom kijken wat Kookings Kookwinkel allemaal te bieden heeft.
Bij inlevering van deze advertentie € 5,- korting
(per aankoop kan max 1 advertentie worden ingeleverd)

Een deel van de collectie is ook online te vinden,
kookingskookwinkelweert.nl

Kookings Kookwinkel Weert, Langstraat 46 - Weert

Linolux

tot ruim **50% korting**

LINNEN EN SLAPEN

JACOBS-KOPPERS.NL

Maasstraat 26 Weert
0495-53 22 21
Jacobs-koppers.nl

op dekbedovertrekken, hoeslakens, badjassen, kussens en dekbedden

Wijnhuis Weert

Pink Art Gris rosé
Languedoc, Zuid-Frankrijk

Fris en fruitig met in de smaak aardbei, citrus en bloesem. Toegankelijk en sappig met milde zuren en een mooie mineraliteit in de afdrank.

Alleen de allerbeste wijngaarden zijn goed genoeg voor deze heerlijke rosé!

NORMAAL: €8,99
NU: €6,99

ORANJEPLEIN 237 - WEERT

Beeld van Toen

Kleinste museum op grote hoogte

Zegt de naam Alexius Jullien je iets? Waarschijnlijk niet. Toch is deze Alexius een tijdlang een bekende Weertenaar geweest. Dat is wel lang geleden. Alexius, uit het Franse Lotharingen, trok in 1692 naar Weert om er te wonen. Hij trouwde een jaar later met een Weerter meisje. Hij was in zijn tijd een bekende klokkengieter. Dat klokkengieten deed hij buiten de stadsomwalling. Daar waar toen het vuil werd gestort, de voelingsbleik, of te wel de Vogelsbleek.

Speciale zomerwandelingen

In mei 1692 kreeg Alexius met zijn broer opdracht om drie zware luidklokken van de Martinuskerk te hergieten zodat 'haere raisonnantien beter sijn als te voorens'. De gemeente zorgde o.a. voor de levering van turf, hout, vuurvaste stenen en leem 'ende voorts alles wat sij daer toe noodigh mochten hebben'. Reeds op 17 mei 1692 werden de oude klokken uit de toren neergelaten. Op 9 september konden de nieuwe klokken alweer gewijd worden.

De klokken van Alexius zijn nog steeds te zien en te horen. Twee klokken staan achter in de kerk (zoals te zien op de grote foto). Zij pasten niet langer bij de klankkleur van de andere klokken in de kerktoeren.

Klokken en spanten

Dit soort weetjes hoor je als je samen met een stadsgids de eerste 80 hardstenen treden van de kerktoeren beklimt. Dan bereik je het kleinste en hoogstgelegen museum van Nederland: de Beiaard Expositie. Van daaruit heb je ook mooi zicht op de imposante constructie van de originele houten dakspanen van de Middeleeuwse hallenkerk. De dakconstructie heeft de vorm heeft van

een omgekeerd schip. De term 'middenschip' is ervan afgeleid. In samenwerking met Museum W en het beiaardcomité organiseren de stadsgidsen op de zaterdagen 19 juli en 2, 16 en 30 augustus weer speciale zomerwandelingen met een bezoek aan de Beiaard Expositie en Museum W. Houd de persberichten in de gaten.

Door Koos Neijens i.s.m. Stadsgidsen Regio Weert ■ Reageren: info@stadsgidsenweert.nl ■ Bron: Beeldbank Gemeentearchief Weert

O.F.M.

Mode voor alle mannen.

TOPMERKEN.
tot **50% korting***

Shop nu je zomeroutfit.

O.F.M. Weert
Langstraat 31-33

*Geldig op geselecteerde items.

BOSPOP

11-12-13 JULI 2025

VRIJDAG 11 JULI

SNOW PATROL
FRANZ FERDINAND, MANIC STREET PREACHERS
NATASHA BEDINGFIELD, DIZZY MIZZ LIZZY, THE VICES
PAUL KELLY, BLOWBEAT, MARLON PICHEL, ABSOLUTELY FLOYD
KING OF THE WORLD, MAERZFELD

ZATERDAG 12 JULI

SIMPLE MINDS
MELISSA ETHERIDGE, ROXETTE
ROWWEN HEZE
ILSE DELANGE, DAVINA MICHELLE, THE WAR AND TREATY
THE FORTUNATE SONS, REMME, GRACE BOWERS & THE HODGE PODGE
ABBA GOLD, DIRTY SOUND MAGNET, DEF AMERICANS
THE BRUCEBAND, CENTURY'S CRIME, THE BROOD

ZONDAG 13 JULI

THE BLACK KEYS
JOE BONAMASSA, TRAIN
MARCUS KING, BLACKBERRY SMOKE, WARREN HAYNES BAND
KENNY WAYNE SHEPHERD BAND AND BOBBY RUSH, DIRTY HONEY
ORIAN THI, RAY WILSON, OCTOBER DRIFT, L.A. EDWARDS, LENOISE
BYWATER CALL, UNCLE LUCIUS, MOJO HAND & LUCA

BOSPOPFESTIVAL.NL

Van Kaas en Ko naar Kaatje Jans een nieuw hoofdstuk!

Na 20 jaar Adriaanse Logistics heeft Ralph Adriaanse het roer omgegooid. Op 14 maart stopte hij met zijn transportbedrijf om een langgekoesterde droom waar te maken: een eigen delicatessenwinkel. Dankzij het enthousiasme van zijn vrouw, en de begeleiding van Frank van Dooren, is het nu zover.

Per 1 mei heeft Ralph officieel de winkel overgenomen van Frank, die hem de afgelopen acht maanden heeft klaargestoomd. Daarmee is niet alleen het gezicht achter de toonbank veranderd, maar ook de naam:

Kaas en Ko wordt Kaatje Jans.

Met dezelfde vertrouwde kwaliteit, maar met een frisse nieuwe start, staat Ralph voor je klaar. Kom langs en proef het verschil!

Audrey (verkoopmedewerkster) en Ralph.

Nº1
Kaatje Jans
weert

Muntpassage 79
www.kaatjejansweert.nl
info@kaatjejansweert.nl
0495 - 536 348

de
specialist

Ogier Tweewielers jouw fietsplezier begint hier

Op zoek naar een nieuwe fiets of scooter? Bij Ogier Tweewielers vind je alles wat je nodig hebt om comfortabel, veilig én met plezier de weg op te gaan. Van stadsfietsen tot e-bikes en van snelle scooters tot betrouwbare tweedehands modellen – wij hebben het in huis.

Onze werkplaats staat bekend om zijn goede service: snel, vakkundig en altijd met een glimlach. En met onze handige haal- en brengservice hoeft je zelf niet eens te slepen met je tweewieler.

Steeds meer mensen ontdekken het gemak van de elektrische fiets – minder zweten, meer genieten én een duurzaam alternatief voor de auto. Lekker groen én goed voor je portemonnee!

Kom langs in onze winkel aan de Maaspoort in Weert en laat je adviseren door ons enthousiaste team.
We helpen je graag op weg!

Maaspoort 6
6001 BP Weert
06-41 19 73 32
www.ogiertweewielers.nl

Luke van Vliet

Maatwerk met aandacht voor details

Hoi! Ik ben Stefan Dings, oprichter van Dings Montage. Samen met mijn team sta ik elke dag klaar om jouw klus professioneel en zonder gedoe te klaren. Of het nu gaat om het plaatsen van kozijnen, jouw droom-houtskelet te realiseren, het bouwen van schuttingen of andere timmerwerkzaamheden – wij draaien onze hand nergens voor om. Wij zijn nuchter, praktisch en houden van aanpakken.

Geen standaardoplossingen, maar maatwerk met aandacht voor details. Wij denken met je mee, werken netjes én zorgen dat alles klopt tot de laatste schroef. Dus heb je een klus in of rond het huis waar je wel wat hulp bij kunt gebruiken? Wij begeleiden je van A tot Z. Bel of mail gerust – wij staan voor je klaar.
Dings Montage – vakwerk met een glimlach!

Met vriendelijke groet,
Stefan Dings

+31 (0)6 28 39 73 05
info@dingsmontage.nl

Vlakwater 4, Nederweert-Eind
www.dingsmontage.nl

Geen nieuwe makelaar in Weert

Misschien heb je geruchten gehoord over een nieuw gezicht in de makelaarswereld van Weert en omstreken. Die geruchten kloppen! Ik ben Luuk Knapen, en hoewel ik misschien 'nieuw' ben met mijn eigen kantoor, ben ik zeker geen nieuw gezicht. Ik ben namelijk al **18 jaar werkzaam en daarmee diepgeworteld** in de woningmarkt van Weert en de omliggende gemeenten.

Mijn expertise als **NVM Register-makelaar** en **Register-taxateur** richt zich nu vooral op **taxaties en vastgoedadvies**. Ik bied je inzicht in de lokale markt, bijvoorbeeld bij vragen over nieuwbouwkavels op Laarveld fase 4 en de voorbereiding op de bouw van jouw droomwoning – waarvoor vaak een taxatie vereist is – én de verkoop van jouw huidige woning. Ik adviseer je graag over **jouw mogelijkheden**.

Vanaf **1 maart 2026** breid ik mijn diensten verder uit. Dan kun je ook voor de **verkoop van je woning** rekenen op mijn jarenlange ervaring, snelheid en de persoonlijke aanpak van een kleinschalig kantoor. Of het nu gaat om een realistische waardebeoordeling, strategisch advies of volledige **persoonlijke begeleiding** bij het verkoopproces – ik sta dan voor je klaar als jouw betrokken **vertrouwenspersoon**.

In deze **levendige markt** sta ik garant voor **deskundigheid, betrouwbaarheid en stabiliteit**. Neem gerust contact op voor een vrijblijvend gesprek. Ik denk graag met je mee!

Met hartelijke groet,
Luuk Knapen

06-44 03 09 83
luuk@luukdemakelaar.nl
www.luukdemakelaar.nl

SAMEN LEVEN IN WEERT

Informatie over Wmo, jeugd, werk en inkomen

Het Beweegcafé voor jonge mensen met dementie

Sinds januari 2025 biedt de gemeente Weert een unieke plek voor jonge mensen met dementie: het Beweegcafé. Elke maandagmiddag opent Life Style Vitae de deuren voor mensen die vóór hun 65e levensjaar de diagnose dementie hebben gekregen. Van 11:30 tot 13:30 uur draait het om bewegen, ontmoeten en ontspannen. Dit in een veilige en positieve omgeving.

De middag start laagdrempelig met koffie of thee. Hierna komen de deelnemers in beweging. Deelnemers doen mee aan activiteiten zoals fitness, balansoefeningen, wandelen of bewegen op muziek. Alles wordt aangepast aan wat wél kan, met aandacht voor plezier, verbinding en energie.

Jongdementie treft in Nederland zo'n 15.000 mensen, waarvan ongeveer 80 in de regio Weert. De diagnose komt vaak onverwacht: velen hebben nog een gezin, werk of sociale verplichtingen. Symptomen worden in het begin niet altijd herkend. Juist daarom is het Beweegcafé zo waardevol. Het biedt herkenning, structuur en een plek waar je jezelf mag zijn.

De bijeenkomsten worden professioneel begeleid door medewerkers van Land van Horne en Hulp bij Dementie, wat zorgt voor een warme en veilige sfeer. Mantelzorgers kunnen met een gerust hart even loslaten, wetende dat er deskundige begeleiding aanwezig is. Hierover zegt deelnemer André (de man met het lichtblauwe shirt op de foto) het volgende: "Ik word nu thuis opgehaald waardoor ik kan blijven sporten. Daarnaast zijn de mensen allemaal hartstikke leuk en ga ik er met plezier heen". Een andere deelnemer zegt: "Het is een

plek waar bewegen, ontmoeten en plezier samenkomen". Het Beweegcafé is een initiatief van onder andere Weert in Beweging, Punt Welzijn, Land van Horne, Rick, Wandelsport Weert en de Gemeente Weert. Samen zetten zij zich in voor een dementievriendelijk Weert.

Wil je meer weten of iemand aanmelden? Stuur een e-mail naar info@weertinbeweging.nl of neem contact op met je casemanager dementie. Nieuwe deelnemers zijn van harte welkom!

Thuis Bij Keent: Samen opvoeden, samen groeien

Thuis Bij Keent is een ontmoetingsplek in het Keenter Hart voor opvoeders van kinderen van alle leeftijden. Ilhem, medewerker van Punt Welzijn, vertelt hierover: "Onder het genot van een kop koffie of thee delen we alledaagse dilemma's, persoonlijke verhalen en tips. Er is ruimte om te luisteren, actief mee te denken over opvoedvragen of om vragen te stellen over hulp of regelingen van de gemeente Weert. Vaak zijn we ook creatief bezig: schilderen met wattenstaafjes, sieraden maken of knutselen. Kinderen die nog niet naar school gaan zijn welkom om te spelen in de kindvriendelijke ruimte van Keent Onderneemt, waar ook de speeltheek gevestigd is."

De kracht van Thuis Bij Keent zit in de diversiteit. Opvoeders uit verschillende culturen leren elkaar kennen. Wat voor de één vanzelfsprekend is, kan voor de ander een uitdaging zijn. Iedereen denkt anders over opvoeden en juist dat maakt de gesprekken zo waardevol. "Zo deden we mee aan de Suikerchallenge van het Diabetes Fonds. Een week lang probeerden we minder suiker te eten. Maar toen een moeder een chocoladecake meebracht naar de bijeenkomst, ontstond er een dilemma. Proeven uit beleefdheid of nee zeggen vanwege de challenge? De opvoeders gaven aan die week veel geleerd te hebben. Niet alleen over suiker, maar ook over hoe moeilijk gezonde keuzes soms zijn", aldus Ilhem.

Wat opvoeders zeggen:

- "Ik kom graag naar Thuis Bij Keent. Ik hoor hoe andere ouders dingen aanpakken. Dat helpt mij om dingen wat luchtiger te zien."
- "Ik vind het leuk om creatief bezig te zijn. Ik krijg veel ideeën die ik thuis met mijn kinderen kan doen."
- "Het is fijn om te horen dat andere opvoeders ook uitdagingen ervaren tijdens het opvoeden. Dit geeft mij energie om door te gaan met hoe ik bezig ben."
- "Ik oefen mijn Nederlands en voel me veilig om fouten te maken."
- "Ik weet nu beter welke hulp ik kan krijgen van de gemeente."

In september gaat het nieuwe programma van start. Wil je meer weten? Stuur een mail naar opgroeien@puntwelzijn.nl

Ben je als 65-plusser op zoek naar wat er voor ouderen beschikbaar is en waar je terecht kan?

De Vraagwijzer wijst je de weg in de wereld van regelingen en voorzieningen op het gebied van wonen, welzijn, zorg, werk en inkomen.

De Vraagwijzer onderhoudt contact met alle mogelijke aanbieders op deze gebieden. De medewerkers van De Vraagwijzer informeren en adviseren je gratis, stellen jouw belang centraal én stellen jouw privacy voorop.

Maandag en donderdag is er van 09.00 tot 12.00 uur een vrije inloop en op woensdagmiddag van 13.30 tot 16.00 uur. De vrije inloop is bedoeld voor het stellen van een korte vraag. Voor meerdere en uitgebreide persoonlijke vragen kun je een afspraak maken via onderstaand telefoonnummer.

Durf te vragen, wij helpen je graag verder!

Bel 0495-575 000
dagelijks van 8.30 tot 12.30 uur bereikbaar
(en op maandag ook van 13.30 tot 16.00 uur)

vraagwijzer@weert.nl | www.devraagwijzer.nl

vraag
wijzer
Weert

De vonk van techniek en het stuur van de bus

Door Monique Lempens

Jack Peeters uit Weert combineert twee werelden die op het eerste gezicht mijlenver uit elkaar liggen: techniekonderwijs en touringcarchauffeur. Twee passies, één missie: doen wat je leuk vindt!

Van sleutelaar tot meester

Jack Peeters (43) groeide op in Altweerterheide, waar hij al op jonge leeftijd zijn fascinatie voor techniek ontdekte. “Ik was altijd in de garage bezig, aan het pongelen. Sleutelen aan de renfiets van pap, apparaten uit elkaar halen en weer in elkaar zetten.” Op school was hij minder geïnteresseerd in boeken. Zijn praktische aanleg bracht hem naar de technische school St. Jansberg in Maaseik. “Ik wilde eigenlijk naar het College, maar toen kwam ik erachter dat je daar ook echt je best voor moest doen.” Uiteindelijk haalde hij

het hoogste niveau op St. Jansberg, ondanks een moeilijke start. “Ik kwam van een kleine dorpschool en belandde in een leerfabriek met 1500 leerlingen. Dat was even slikken. Ik ben best een gevoelige jongen, en daar heerste een machocultuur.” Toch vond hij zijn draai, mede dankzij de structuur en de technische vakken. Zijn liefde voor techniek bleef, maar tijdens zijn vrijwilligerswerk voor Kindervakantiewerk ontdekte hij iets nieuws: het plezier van werken met kinderen. “Ik haalde daar zoveel voldoening uit. Toen dacht ik: misschien is leraar worden wel iets voor mij.”

De vonk van techniek

Na zijn opleiding aan de PABO begon Jack als leerkracht op basisschool De Klimop in Nederweert. Hij werkte daar acht jaar en zette zich in voor het integreren van techniek in het onderwijs. “Tijdens mijn stage heb ik een technische leerlijn opgezet. Ik vond het belangrijk dat kinderen al jong in aanraking komen met wetenschap.” Hij koos bewust voor de onderbouw. “Vaak krijgen vrouwelijke leerkrachten de jonge groepen, maar ik wilde juist met kleuters werken. Ze zijn zo open, zo puur. Als je er energie in stopt, krijg je het meer dan dubbel terug.” Toen het leerlingenaantal daalde, moest hij helaas vertrekken bij De Klimop. Een korte periode op een andere school bleek geen succes. “Het was geen gelukkige match. Lastige klas, jong team, en toen overleed ook nog mijn vader. Ik raakte overwerkt en mijn lijf gaf aan: het is klaar.” Na een periode van herstel vond hij via het netwerk van de Bonte Avond in Weert zijn weg naar het Spark Tech Lab in Weert. “Daar zochten ze iemand met een technische én onderwijskundige achtergrond. Dat was ik.” Sinds 2014 is hij daar actief als projectleider. “Spark Tech Lab is echt mijn kindje geworden. Alles wat er staat, heb ik zelf bedacht en gebouwd. We proberen leerlingen hun talent voor techniek te laten ontdekken. Juist omdat techniek op de basisschool zo weinig aandacht krijgt. Voortdurend kijken we hoe we kunnen aansluiten op de lespakketten van scholen en blijven ons daarin ontwikkelen.”

Op de bus met een glimlach

“Ik heb altijd al heel erg van autorijden gehouden. Als wij op vakantie gaan, dan is de reis ernaartoe met de auto voor mij leuker dan de bestemming. Als leraar op de basisschool ging ik vaak met de klas mee in de bus voor de gymles. Dan zat ik altijd voorin, naast de chauffeur. Dat vond ik prachtig!” Toen een vriend van zijn zoon Rienk met zijn busrijbewijs bezig was, begon het te kriebelen. “Dat is vet, zei ik. Maar ik dacht: dat is misschien iets voor later, als ik ouder ben.” Dankzij een duwtje van zijn partner Margreet besloot hij het toch te proberen. “Ze zei: waarom doe je dit niet gewoon?” Hij meldde zich aan bij Kupers Touringcars en behaalde alle benodigde examenonderdelen en certificaten. Van reisdocumenten, verkeersregels tot het laden van koffers. “Dat is een speciale techniek hoor,” lacht Jack. Nu rijdt hij als oproepkracht bij Kupers Touringcars. “Ik kan mijn uren zelf indelen. Het is meer een betaalde hobby.”

Twee werelden, één missie

Jack combineert zijn werk bij Spark Tech Lab met zijn rol als touringcarchauffeur. “Bij Spark Tech Lab moet ik organiseren, coördineren en presteren. Bij Kupers hoef ik alleen maar in de bus te stappen en te rijden. Dat is heerlijk.” Toch neemt hij ook daar zijn verantwoordelijkheid serieus. “Je rijdt met groot goed. Ouders leggen hun kind in jouw handen. Dan wil je het goed doen.” Hij bereidt zijn ritten zorgvuldig voor, puzzelt op routes en leert van collega's. “Het leukste vind ik om in een lege bus te rijden, die hele bus voor mij alleen. Maar met mensen is het ook gezellig, zoals het rijden tijdens de Vastenaovond voor de Rogstaekers.” Jack is niet alleen een brug tussen onderwijs en techniek, maar ook een voorbeeld van hoe je met passie en lef meerdere dromen kunt combineren. “Ik doe eigenlijk alleen maar dingen die ik heel leuk vind. Ja, soms te veel. Dan denk ik: ‘Waar ben ik aan begonnen?’ Maar ik doe het wel, hoe spannend soms ook. En dat geeft een goed gevoel.”

IK BEN WIEL liefdevolle partner

“Natuurlijk is het soms zwaar, maar ik doe het met alle liefde.”

Wiel van Eijk is het levende bewijs dat leeftijd slechts een getal is. Hij is negentig jaar oud en zorgt dag en nacht voor zijn vrouw Truus (89). Toch voelt hij zich geen mantelzorger. Daarvoor zit de liefde simpelweg te diep. Bovendien wordt de Nederweertenaar drie dagen in de week ontlast door de medewerkers van de dagbesteding in zorgcentrum St. Joseph. Terwijl zij geniet van haar sociale activiteiten, heeft hij even tijd voor zichzelf. Precies zoals ze dat al hun hele leven gewend zijn.

Veertien lentes jong waren ze, toen hun blikken elkaar voor het eerst kruisten. Ze weten het nog precies. Het was in 1949 op de kermis in Ospel. “We stonden tegenover elkaar bij de botsauto's.” De twee verloren elkaar nooit meer uit het oog.

land
van
horne
info@landvanhorne.nl
0900 333 55 55

Scan de
QR-code
en lees
het hele
verhaal!

landvanhorne.nl

ZOEK JIJ
LEUKE COLLEGA'S?
wij ook!

Van groei
naar bloei

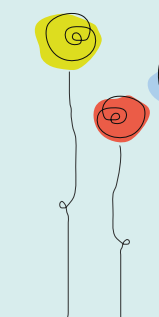
Hartenwerk met impact!

Word jij onze nieuwe collega in regio Weert?

Wij zijn op zoek naar Pedagogisch Medewerkers die hun talent willen gebruiken om met ieder kind de verbinding aan te gaan. Volop mogelijkheden op zowel het Kinderdagverblijf als op de Buitenschoolse Opvang. We leren je graag kennen!

Interesse?

Neem contact op met Jolie Urselmann via 06 - 57 66 00 28 of stuur een mail naar jolieurselmann@humankind.nl

Niets voor jou?

Tip gerust een vriend(in), buur of iemand uit je familie.

Scan de QR-code
en bekijk onze
vacatures!

humankind
KINDEROPVANG EN -ONTWIKKELING

www.humankind.nl

column

Zelfzorgelijk

De enige vliegschaamte die ik vroeger kende, was de plaatsvervangende schaamte voor mijn buurman op die verre vlucht. Mijn reisvriendin en ik deelden een driezits met hem en hij zat bij het raam. We koersten op Singapore, ontwaakten tijdens schemer en hadden dan geen enkel benul van de tijdszone waarin we leefden en sukkelden dan weer in. Hij bleef echter wakker, klauterde regelmatig over ons heen en nam koekjes mee van het mini-buffetje naast de toiletten. Na enkele uren was het wederzijdse vertrouwen gestegen, deelden we zowel een dekantje als onze liefde voor knappe stewards. Het viel me op dat hij veel koffie dronk. En later ontdekte ik waarom.

Ons eerst zo lieflijke dekantje werd abrupt van ons afgetrokken door zijn armen die hij in zijn slaap wild in het rond zwaaide. Hij tierde met woorden als het vrouwelijke geslachtsdeel, en vreselijke ziektes. Ik zat als verstijfd in mijn stoel en lachte schaapachtig naar boze blikken uit de rijen voor ons. Eenmaal in het hier en nu verontschuldigde hij zich meermaals. Hij vertelde over parasomnie en hoe hij geen enkele man aan zich wist te binden door de nachtelijke show die hij ermee weggaf. Nu echte vliegschaamte is ingetreden en ik me daarom steeds vaker in de elektrische auto of trein bevind, heb ik kennism gemaakt met een nieuwe emotie: de treinschaamte. Ik dender van Utrecht naar huis in een overvolle spits.

‘Nee mam, ik kan echt niet met je mee, kan Pa niet meerijden? En een Uber?’ Ze rolt met haar ogen als ze de uitknop aantikt. ‘Ja, weet je, ik wil er hartstikke graag zijn voor mijn ma, maar ik ben geen mantelzorger, ik bedoel, ik moet ook mijn eigen shit aankijken, he? Echt, niemand vraagt zich af wat het met mij doet dat mijn moeder kanker heeft.’ Haar vriendin knikt uiterst begripvol. Wat volgt is een relaas over het helen van haar innerlijke kindwond, die ze had opgelopen omdat haar moeder haar nooit écht had gezien. Ze had jarenlang op volleybal gezeten terwijl haar kansen juist bij het dansen lagen, bijvoorbeeld. Morgen is het dus tijd voor een lesje Authentic Movement. Ze zegt het met haar ogen dicht, waarbij ze golvende bewegingen maakt met haar armen. ‘Zin in,’ besluit ze voordat ze haar telefoon indook. Ik sukkel in. Ik zou het op Generatie Z kunnen afschuiven, de individualistische maatschappij, of haar gebrek aan empathie als gevolg van radicale selfcare. Maar ik moet kleur bekennen. Er was ooit een tijd dat ook ik chronisch boos was op mijn ouders. En me voortdurend tekortgedaan voelde. Tot iemand tegen me zei: ‘Schrijf eens op wat je ouders allemaal voor je hebben gedaan, doen en laten. En schrijf daarnaast op wat je van ze miste in je jeugd.’ Die eerste lijst was pagina's langer.

Ik ontwaak in de schemer, heb voor even geen enkel benul van de tijdszone waarin ik leef. Maar ik voel me wakkerder dan ooit.

Maartje
Derckx

Ze is die levensgenietende doorzetter. Ze ademt Spanje, houdt van dansen en nog meer van haar kinderen en kleinkinderen. En er waren nóg twee grote liefdes in haar leven, die haar helaas veel te vroeg verlieten.

Door Maartje Derckx

Lia Brunenberg (65) is zeventien jaar als ze een leuke jongen van net achttien ontmoet in Café De Trompet aan de Oelemarkt. Hij, een veelbelovend aanstormend voetbaltalent. Zij, vastberaden om een mooie talenstudie te gaan volgen en daarom nog een béétje terughoudend. Ze valt als een blok voor de optimistische en levenslustige Henrie. Hij vertrouwt op wat er op hem afkomt, Lia kiest graag verstandig, wil afmaken waar ze aan begint. Ze vullen elkaar prima aan.

Lia: ‘Ik studeerde in Nijmegen en Henrie, semiprofessioneel voetballer bij VVV, zat in de kost bij een familie in Venlo om dichtbij zijn club te kunnen zijn. We zagen elkaar weinig en misten elkaar vreselijk. We trouwden jong en gingen samenwonen in Blerick, waar we vier jaar woonden. We verhuisden daarna terug naar Weert waar we onze lieve dochters Ellen, Sanne en Inge verwelkomden. Helaas was een voetbalcarrière niet meer aan Henrie besteed door een nare knieblessure. Hij ging, naast zijn baan als boekhouder, verder als trainer bij amateurclubs waar hij enorm van genoten heeft.’

Viva España

Het mooie vijfkoppgige gezin reist graag en kamperen in Spanje is de ultieme favoriet. Lia: ‘We hebben met z’n tweetjes en later ook met ons gezin prachtige reizen gemaakt door heel Spanje. Het klimaat, de relaxte cultuur, de betrokken, lieve en empathische mensen, ik voelde me er altijd al thuis.’ Lia werkt al tijdens haar studie bij instituut Persoon in Weert als docente Spaans. ‘Mensen iets bijbrengen vind ik ontzettend leuk. Ik ben geduldig en vind het heerlijk om samen met anderen iets te bereiken.’ Lia combineert haar liefde voor talen en het lesge-

ven en start in 2004 haar eigen taalschool: Toledo Talen. Ze verzorgt cursussen Spaans op maat, redigeert en schrijft teksten en verzorgt enkele malen taaltrips naar Spanje.

Donderslag

Lia en Henrie staan gelukkig en positief in het leven. Ze hebben samen een mooie club familie en vrienden om zich heen verzameld en genieten daar optimaal van. Ze vierden hun 25-jarig huwelijksjubileum. Twee weken later volgt echter een abrupte wending. Lia: ‘Het was een mooie zondag. We maakten ons klaar om naar

een familiedag te gaan. Henrie ging nog een rondje hardlopen met wat clubgenoten van de atletiekvereniging zoals hij zo’n vier keer per week deed.’ Als er even later iemand van de atletiekvereniging voor de deur staat, denkt Lia nog dat Henrie een been heeft gebroken. ‘Toen ik vernam dat hij vanwege een hartstilstand naar het ziekenhuis was gebracht, zakte de grond onder mijn voeten vandaan. Ik hoorde de schelle gil van een van mijn dochters nog toen ook zij hoorden over de toestand van hun vader.’ In het ziekenhuis wil ze naar Henrie toe, maar vrij snel staat een arts haar te woord. Zijn woor-

den komen hard binnen. ‘Mevrouw, ik kan slecht nieuws niet goed brengen...’ Henrie overlijdt op 45-jarige leeftijd. Het hartverscheurende nieuws over zijn dood laat haar en haar dochters lamgeslagen achter.

In de dagen erna staat ze in contact met Els, de uitvaartverzorgster die een jaar daarvoor de uitvaart van hun tweejarige neefje verzorgde. ‘Ons neefje verdrong. Dat was een groot en onbeschrijflijk verdriet, voor iedereen. Henrie kon nooit zo goed over zijn emoties praten, maar bij de dood van dat jochie heeft hij er wel over gepraat en zijn gevoelens kunnen tonen. Ik geloof erin dat ons neefje hem dat nog heeft mogen bijbrengen.’ Lia vraagt Els of ze ook haar wil bijstaan bij de uitvaart van Henrie. Lia en de kinderen kiezen ervoor dat Henrie thuis, in zijn vertrouwde omgeving, opgebaard wordt. ‘Dat vond ik een fijn idee, hem nog bij ons te mogen hebben. En het was ook nodig. Een plotselinge dood is nauwelijks te bevatten. In die dagen dat hij nog bij ons was, heb ik langzaam aan dat verschrikkelijke idee kunnen wennen.’

Kans op een tweede liefde

De periode die volgt is, ondanks de steun van velen, ontzettend zwaar. Lia probeert er zo goed als kan te zijn voor haar drie dochters. ‘Ik heb zo vaak in dubio gezeten, bijvoorbeeld als de meiden het moeilijk hadden en ik zo goed mogelijk wilde voorzien in een moeder- en vaderrol. Henrie kwam dan bij me. Waar hij me, toen hij nog leefde, altijd bijstond met zijn optimistische blik, deed hij dat nu nog steeds. Ik praatte met hem, ik vroeg hem om raad.’ Lia blijft niet bij de pakken neerzitten. Voor zichzelf en voor haar dochters pakt ze zo goed als ze kan haar leven weer op. De eerste carnaval na zijn overlijden in september besluit ze om het feest te laten voor wat het is en met haar zus een busreis naar Wenen te boeken. In de bus ontmoet ze Jo, die met twee bevriende stellen op reis is. ‘We raakten aan de praat en we hadden veel raakvlakken. Ook Jo had enkele maanden daarvoor zijn geliefde Enny verloren. Het was voor het eerst dat ik iemand ontmoette die écht wist welk verdriet ik doormaakte. Er ontstond een band die we, eenmaal terug in Nederland, samen verder wilden onderzoeken.’ Terug in Nederland spreken ze af om samen tijd door te

brengen. Ze maken prachtige wandelingen en ze ervaren een leuke klik. Een maand of acht na het overlijden van Henrie durft Lia eraan toe te geven: Er is iets moois ontstaan tussen haar en Jo. ‘Ik realiseerde me natuurlijk heel goed dat het relatief snel gebeurde nadat ik Henrie verloor. Jo geloofde echter dat het zo had moeten zijn. Zijn vrouw Enny had voor haar verwachte overlijden een paragnost bezocht die voorspelde dat hij enkele maanden na haar dood een nieuwe liefde zou vinden.’ Lia en Jo besluiten er samen voor te gaan. ‘Jo gaf in het begin aan mijn dochters aan dat hij vooral een steun en vriend voor hen wilde zijn maar dat hij nooit de rol van Henrie over zou kunnen nemen, uit respect voor hem. Toch heeft hij dat op zijn manier wel en ook heel goed gedaan. Hij stond naast hen en was er onvoorwaardelijk voor hen en voor mij.’

Lia en Jo zijn negentien jaar samen. Ze maken mooie reizen, houden allebei van de Spaanse cultuur en genieten is de gemene deler. Samen ontdekken ze mooie plekken. Lia vindt het heerlijk om in Spanje de onontdekte, authentieke plekken te bezoeken. ‘Jo zei daarover altijd: Jij wil altijd ergens nog om het hoekje kijken. En dat klopt. Ik vind het leuk om de mensen te leren kennen, een cultuur te beleven en verder te kijken en luisteren dan het eerste aanzicht van een mens of situatie. Dat past me.’

Dan staat het leven stil

In 2023 wordt hun leven opgeschrikt. ‘Jo kreeg slikklachten. Het had heel wat voeten in de aarde voordat Jo naar de juiste behandelaar werd doorgestuurd. Hij bleek een bacterie in zijn maag te hebben, maar later werd er helaas ook slokdarmkanker geconstateerd. Na een zogenoemde cross-behandeling, chemotherapie en bestralingen werd het mogelijk de tumor operatief te verwijderen. Na een intensieve behandelperiode werd ons eindelijk medegedeeld dat we weer naar de toekomst konden uitkijken.’ Begin 2024 maakt het koppel een trip naar Spanje. Daar merkt Lia op dat Jo vergeetachtig wordt, slecht hoort en moeizaam autorijdt. Eenmaal thuis bezoekt hij opnieuw een dokter. Er wordt een hersenscan gemaakt en daar doet men een gruwelontdekking. ‘In zijn hersenen zaten maar liefst zeven uitzaaiingen van de slokdarmkanker, waar niets meer aan te doen bleek. Jo kon zijn

Trouwfoto Henrie en Lia.

Jo en Lia op haar 50e verjaardag.

lot moeilijk accepteren. Zijn toestand verslechterde snel. Van de levenslustige man zoals wij hem al die jaren kenden, was niets meer over. Dat was voor hem ondoenlijk en ook voor ons als zijn familie vreselijk pijnlijk.' Een van de dochters van Lia trouwt in die periode en een andere dochter verwacht een kindje. Hoe graag Jo ook nog bij de geboorte van het kindje had willen zijn, hij moet kiezen voor zijn einde. Hij heeft enorme pijn en geeft op een gegeven moment aan: Ik ben er klaar mee en ik ben er klaar voor. Op 25 maart krijgt Jo euthanasie en wordt hij uit zijn lijden verlost.

De stoute wandelschoenen

Er breekt een moeizame, verdrietige periode aan. 'Jo laat een enorme leegte achter. Hij was een ontzettend fijn en lief mens en hij wordt erg gemist. Toch wilde ik ook deze keer niet in mijn verdriet blijven hangen. Henrie had als wens om ooit de Camino de Santiago, de bekende pelgrimstocht naar Santiago de Compostela te fietsen. Dat is er nooit van gekomen. In 2018 bezocht ik de stad samen met Jo. Daar besloot ik dat ik de pelgrimstocht ooit zou gaan lopen. Op zijn sterfbed beloofde ik Jo dat voornemen waar te maken. Daarom vond ik: ik moet het nu doen.' Lia trekt de stoute wandelschoenen aan en gaat er samen met Els, die sinds het overlijden van Henrie een goede vriendin is geworden, op uit. Met een beetje as van haar twee grote liefdes, Henrie en Jo, in haar rugzak, trekt ze via Porto naar Santiago de Compostela. 'Ik wilde hen meenemen op deze intensieve reis, die eigenlijk symbool staat voor deze twee grote liefdes en wat ze voor mij hebben betekend.' De reis is mooi en zwaar tegelijkertijd. 'Tijdens zo'n tocht doen alleen de basale dingen ertoe. Oprecht contact leggen met je medemens, eten en drinken. We ontmoetten mensen uit alle uit- hoeken van de wereld met ieder hun eigen bijzondere verhaal. De mensen waren allemaal betrokken, empathisch en belangstellend. Ik ervoer een menslievendheid die ik in het dagelijks leven in onze huidige maatschappij weleens kan missen.'

Met momenten is de Camino door lichamelijke en mentale klachten uitdagend. Maar zoals ze altijd al vindt: *Waar ik aan begin, maak ik ook af.* Op 20 mei bezoeken Els en Lia de pelgrims- mis in de kathedraal van Santiago De Compostela. Na afloop strooien ze de as van Henrie uit op de plek van 'As dúas Marias' (De twee Maria's), een opvallend kunstwerk in het Alameda-park en een bekend punt in de stad. 'Het voelde voor mij als de uitgelezen plek. Wij als twee doorzetters, daar bij dat beeld dat vrouwelijke kracht symboliseert.' De dag erna, op de verjaardag van Jo, bezoeken ze la Plaza del Obradoiro, het monumentale hart van Santiago De Compostela. 'Jo hield van reuring en kon genieten van esthetiek van steden en gebouwen. Daar, op la Plaza de Obradoiro, onder prachtige bogen, hebben we zijn as uitgestrooid.'

Levensmotto

Lia kijkt terug op een uitdagende maar onge- looflijk waardevolle reis die symbool staat voor het afronden van een verdrietige en ingewikkel- de periode. 'De pijn is er nog elke dag. Het gaat redelijk goed met me, maar om eerlijk te zijn

vind ik het alleen zijn niet echt leuk. Ik heb nog altijd een rijk sociaal leven en probeer me op te pakken. Maar ik kom altijd in een leeg huis te- rug.' Lia geniet gelukkig nog met volle teugen van haar kinderen en kleinkinderen. 'Mede door hen lukt het me om positief in het leven te staan. In hen zie ik de liefde van Henrie en Jo terug. Dat is zo bijzonder.'

Ook het geven van taalcursussen is nog altijd een fijne bezigheid die haar op de been houdt. Het converseren in die prachtige Spaanse taal met mijn cursisten voelt waardevol. We praten over uiteenlopende onderwerpen en met veel van mijn cursisten heb ik daardoor een bijzon- dere band opgebouwd.'

Lia probeert het leven positief in te blijven zien. 'Ik leef daarom onder een mooi Spaans motto: 'Hay que seguir bailando, aunque la vida te deje sin música', wat letterlijk vertaald betekent: 'Je moet blijven dansen, ook als het leven je zonder muziek achterlaat.' Laat ik daarom maar ge- nieten van het moois dat het leven, ondanks het verdriet en het gemis van Henrie en Jo, nog al- tijd te bieden heeft.'

Mens & Object

Een afgezaagde loop

Wij wonen in één van de oudste boerderijen van Weert, op Keent. Sinds december 2019 wonen wij in deze monumentale boerderij. De vorige bewoners hebben de boerderij in 1992/1993 herbouwd. Het pand was toen al een hele tijd niet meer bewoond. Tijdens de her- bouw zijn alleen de voorgevel en de zijgevel zijn blijven staan. Bij het afbreken van de delen van de woning die niet meer te gebruiken waren, is een geweer gevonden uit de Tweede Wereldoorlog. De Duitse adelaar en het hakenkruis staan er duidelijk op. Het geweer had een afgezaagde kolf en een afgezaagde loop. Het geweer is dus niet meer bruikbaar. Het is onklar gemaakt. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de boerderij be- woond door de familie Hendriks. Het is niet duidelijk hoe het geweer hier terecht is gekomen.

Ashton Lamerikx,
Weert

Programma Juli bij Bibliocenter

- 14 Brickgames
Weert | 10:30-12:30 | 6-12 jaar | € 7,50
- 18 Gravitrax werkplaats
bouw je eigen knikkerbaan
Heel | 14:00-16:00 | 6-12 jaar | € 2,50
- 26 Voorlezen met Rian
Weert | 10:00-10:45 | 2-6 jaar | gratis
- 28 Spellenvond SamenSpel Leudal
Heythuysen | 19:30-23:00 | gratis
- 31 Spellenvond bij de Bibliotheek
Weert | 19:30-23:00 | gratis

www.bibliocenter.nl/activiteiten

de Bibliotheek
Bibliocenter

Heel Weert Observeert

- 1 juli
Het Blotevoetenpad in de bieb
Weert | tijdens openingstijden | alle leeftijden | gratis
- 16 juli
Kindercollege - Natuur
Weert | 15:00-17:00 | 8-12 jaar | € 5,00
- 31 juli
Gooi & Groei maak je eigen zaadbom
Weert, NMC | 10:00-11:00 | 3-8 jaar | gratis
- 2 aug
Poëzie in het park
Salma Ali en Benjamin van Leeuwen
Weert, kasteelpark Nijenborgh | 14:00-16:00 | gratis
- 8 aug
Verhalenfiets
Weert, park Molenakker | 10:00-11:00 | 2-6 jaar | gratis
- 11 aug
Bouw je bijenpaleis
Weert | 14:00-15:00 | 7-12 jaar | gratis
- 2 sept
Heel Weert observeert - de resultaten
Weert | 20:00-21:30 | gratis

www.bibliocenter.nl/heelweertobserveert

Voormalige rectorij nu een parel aan de rand van Swartbroek

Door Desiré Kappert

Aan de Pelmersheideweg in Swartbroek, aan de rand van het dorp, ligt deze prachtige woning die dateert uit 1782 en gebouwd werd als rectorij voor de eerste priester (rector) van het toen 200 inwoners tellende gehucht. Tien jaar eerder hadden zowel de bewoners als ook de advocaat brieven gestuurd naar het bisdom in Roermond met het verzoek een eigen priester te krijgen. Hun pleidooi kwam op het volgende neer: *“Swartbroek telt 25 woningen, 150 inwoners die ter communie gaan en is op vijf kwartier gaans van de St. Martinuskerk gesitueerd. Tussen Swartbroek en Weert is niet alleen een “quaede wegh”, maar er zijn ook pelen en moerassen aan te treffen. Hierdoor kunnen 's winters zelfs gezonde mensen kwalijk de mis, preek of catechismus horen op de zonen feestdagen. Volgens het Concilie van Trente zijn de hierboven opgesomde feiten van voldoende gewicht om de bisschop van de noodzakelijkheid van een nieuwe parochie te overtuigen, laat staan van de oprichting van een rectoraat. Door de hierboven genoemde omstandigheden kan het voorts gebeuren, dat veel inwoners niet behoorlijk onderwezen worden in de christelijke leer, dat zieken de sacramenten niet ontvangen en dat kinderen niet gedoopt worden.”*

De bewoners boden zelfs aan om een financiële bijdrage vanuit het dorp te doen. Het geheel leidde ertoe dat Swartbroek in 1776 een rector kreeg toegewezen en dat in 1782 deze woning (rectorij) gerealiseerd werd. Een groot bakstenen huis met zadeldak. Kosten: 5400 gulden. Aan de gevel is met ankers het jaartal 1782 bevestigd. Tot 1968 was het pand in gebruik als pastorie

De huidige bewoners Han en Marja van Hagen-Smeets kochten de woning in 2019 van de weduwe van Emile Haanen, die de woning enorm opgeknapt had. Han en Marja hebben het geheel gemoderniseerd en voorzien van een frisse look en strakkere en stijlvolle uitstraling. Hierbij hebben zij oorspronkelijke elementen als (de lage) deuren en ramen behouden. Ook de booggewelven en authentieke vloeren zijn geïntegreerd. Alle ramen in de woning zijn aan de binnenzijde voorzien van luiken. Allemaal per raam op maat gemaakt vanwege de afwijkende hoogtes.

Een woning uit 1782 verduurzamen is een unieke uitdaging waarbij je modern comfort en energie-efficiëntie wilt combineren met behoud van het historisch karakter. Het dak van de aanbouw bood gelukkig de mogelijkheid om zonnepanelen en panelen voor een zonneboiler te plaatsen. Deze worden sinds het afgelopen jaar aangevuld met thuisbatterijen. Het doel is om het huis in 2032, wanneer het pand 250 jaar oud is, van het gas te hebben.

Het huis heeft aan een opvallende aanbouw, gesitueerd op het zuidwesten. In zeer afwijkende architecturale stijl is door de vorige bewoners deze zeer ruime en multifunctionele uitbreiding gerealiseerd. Veel glas en een hoge terrasoverkapping geven de woning een extra dimensie.

De oorspronkelijke keuken lag aan de achterkant (schaduwzijde) van de woning. Hierin stond een groot op hout gestookt fornuis. Op die plek is nog een originele bakoven zichtbaar die bij de bouw in 1782 geïntegreerd werd. Vanuit deze keuken was er ook toegang tot de kelder, waarbij door een klein raampje een doorkijk was naar de bijkeuken. De huidige keuken ligt aan de voorzijde van het huis en is door de bewoners volledig vernieuwd waarbij oude elementen zijn teruggebracht. Stijl en sfeer staan, naast functionaliteit, ook hier centraal.

Bijzonder aan het huis is de kleine uitbouw aan de achterzijde. Hierin is een toilet gevestigd. Het verhaal gaat dat in vroegere tijden de rector en pastoors een toilet hadden in de tuin, maar dat zij het niet gepast vonden om hogere priesters daar ook gebruik van te laten maken. Zodoende werd er een apart gedeelte mét toilet aangebouwd waar deze heren hun behoeften konden doen.

Opvallend in een van de muren van het huis is een oude offersteen die afkomstig is uit een frontmuur van de voormalige St. Corneliuskapel. Deze lag aan de Rectorystraat. In de steen is het jaartal 1736 zichtbaar, het jaar dat de kapel herbouwd werd. Door het gat in de steen konden inwoners van het dorp hun offerbijdrage doen. In 1925 kreeg Swartbroek een eigen kerkgebouw. In de Tweede Wereldoorlog liep de kapel nogal wat schade op en raakte in verval, waarna ze uiteindelijk in 1965 werd afgebroken.

Het perceel aan de rand van Swartbroek heeft een oppervlakte van ruim 3500 m² en bevat een parkachtige tuin. Deze deed vroeger dienst als moestuin. Om de tuin lagen grachten, deels als erfafscheiding en vooral voor de veiligheid. In 1902 is er een grote heg om de tuin geplaatst. Na aankoop van het huis in 2019 hebben de eigenaren heel veel veranderd aan de tuin. En tijdens de corona-tijd ging bijna alle aandacht naar aanleg en onderhoud. Naast een groot gazon, bomen en veel grote struiken herbergt de tuin speelse elementen als een prieeltje, een intieme boomgaard, veel sfeervolle zitplaatsjes en een waterpoel. Deze laatste schijnt origineel te zijn,

De vroegere werkkamer van de rector en pastoors is nu de woonkamer van de bewoners. Ook hier zijn de originele en suite-deuren gehandhaafd maar eveneens wit geschilderd, wat het geheel een ruimer gevoel en aanzicht geeft. Grote ramen in de achterkamer zorgen voor een verbinding met de grote tuin.

LieV Kraamzorg bestaat 10 jaar: Zorg met een hart

Een droom, veel lef en een ideaalbeeld van zorg: tien jaar geleden begonnen Vieke Leenders (39) en Lilian Creemers (55) aan een spannend avontuur. Wat klein en overzichtelijk begon, is inmiddels uitgegroeid tot een begrip in de regio. Toch is de kern altijd hetzelfde gebleven: kraamzorg geven zoals zij vinden dat het hoort - warm, betrokken en op maat.

Een droom die uit de hand liep

“Laatst vond ik ons eerste bedrijfsplan terug”, vertelt Vieke met een lach. “Daar stond in dat we in het eerste jaar tien kraambedden per maand wilden draaien. Na vijf jaar hoopten we dan op twintig bedden per maand te zitten. Inmiddels is dit het veelvoudige. De cijfers zeggen alles: LieV Kraamzorg heeft in tien jaar tijd bij meer dan 11.000 baby's kraamzorg verleend. “Dat hadden we nooit verwacht. Maar het laat wel zien dat er behoefte is aan onze manier van werken.”

Zorg op maat, geen standaardlijstje

LieV begon met een duidelijk ideaalbeeld: kraamzorg die zich aanpast aan het gezin. “Tien jaar geleden kreeg iedereen ongeveer dezelfde zorg. Maar elk gezin is anders”, zegt Lilian. “Sommige moeders hebben behoefte aan veel begeleiding, anderen zeggen: laat mij maar even. Je hebt ouders die liever willen dat je je bezighoudt met het oudere broertje of zusje dan dat je gaat stofzuigen. Dan pas je je aan.” De kraamverzorgenden van LieV zijn echte kameleons. “Ze bewegen mee met wat er nodig is. Dat is onze grootste kracht”, zegt Vieke trots. “We maken ook bewust een goede match tussen gezin en kraamverzorgende. Dat vinden we belangrijker dan dat iemand toevallig in de buurt woont.”

Van alles zelf doen naar professioneel team

De eerste drie jaar deden Vieke en Lilian alles zelf: planning, intake, administratie én erbij kraamzorg leveren. “We verzorgden alle baby's met veel plezier”, lacht Vieke. Inmiddels runnen ze de organisatie met een hecht team van 90 kraamverzorgenden - variërend in leeftijd van 21 tot 73 jaar. Bijzonder is dat veel kraamverzorgenden zijn omschoold. Vieke: “We leiden jaarlijks 5 tot 6 mensen zelf op. Dat zijn vaak vrouwen die een andere carrière achter de rug hebben - van kapster tot administratief medewerker - die nu hun droom achternagaan. En dat voel je: ze doen het met passie.”

Veranderend vak, zelfde liefde

De kraamzorg is in tien jaar flink veranderd. Door dat moeders sneller vanuit het ziekenhuis naar huis mogen, ligt er meer medische verantwoordelijkheid bij de kraamverzorgende. “We zijn alerter op complicaties bij moeder en kind”, legt Lilian uit. “Er is meer medische zorg nodig dan tien jaar geleden. Onze mensen zijn daar goed op voorbereid, met regelmatige bijscholing.” Ook het kraamgezin zelf is veranderd. Vieke: “Vaders zijn nu veel vaker thuis. Dat betekent dat we ook met hen het zorgplan afstemmen. Gezinnen kiezen vaker voor rust: minder kraambezoek, meer tijd voor elkaar. Wat ook verandert is dat ouders beïnvloed worden door ‘influencers’. Vroeger was wat de kraamverzorgende zei heilig, daarna kwam ‘dokter Google’ en gingen ouders meer zelf opzoeken. Tegenwoordig heb je ‘influencers’ die een soort van ideaalbeeld voorschotelen. Het is dan soms lastig als de realiteit anders uitvalt. Een baby laat zich niet plannen.”

Vooruitkijken: klein blijven, groots zorgen

Hoe ziet de toekomst eruit? “We willen niet groter groeien”, zegt Lilian. “We willen dit behou-

den, dit kleinschalige, persoonlijke. Maar we willen wel nog betere zorg leveren. Nog meer maatwerk. En daarin zit een uitdaging. De zorg is nu strak geregeld. Iedereen krijgt zeven tot acht dagen zorg, ongeacht de situatie. Soms zou je juist langer willen blijven - bijvoorbeeld als er sprake is van sociale of medische problemen. En soms is het helemaal niet nodig om acht dagen te blijven. Maar dat mogen we niet zelf bepalen.” Gelukkig komt er een nieuw indicatieprotocol, waarbij meer gekeken wordt naar de persoonlijke situatie. Vieke: “We mogen daar als branche ook in meedenken. Hopelijk komen overheid en verzekeraars ook tot het inzicht dat zorg op maat wenselijk is. Elke situatie is anders. Daar moet je op inspelen.”

Eén team, één taak

Het geheim achter het succes van LieV Kraamzorg? “Ons team”, zeggen Vieke en Lilian tegelijk. “We hebben een geweldige groep mensen, met weinig verloop. We zijn één team, met één taak. Tien jaar LieV Kraamzorg is niet alleen een jubileum, het is een bewijs dat zorg op maat geen droom hoeft te zijn. Bij LieV is het dagelijkse praktijk. En als het aan Lilian en Vieke ligt dan worden de volgende tien jaar nog persoonlijker, nog mensgerichter, precies zoals het ooit bedoeld was.

Maximastraat 23, Nederweert
085-4866220
www.lievkraamzorglimburg.nl
info@lievkraamzorglimburg.nl

Door Ton Adriaens

Twee keer per jaar verzetten we de klok. Vooral de overgang naar de zomertijd leidt vaak tot frustratie omdat we dan een uurtje minder kunnen slapen. Aan de andere kant zijn veel winkeliers en bedrijven voorstander van zomertijd omdat een extra uurtje daglicht meer bedrijvigheid en meer mogelijkheden biedt om buitenactiviteiten te organiseren.

Het argument dat de zomertijd ons een hoop energie bespaart gaat nauwelijks nog op omdat er met LED-technologie zoveel veranderd is dat die besparing minimaal is. De zomertijd zou zelfs weleens averechts kunnen werken omdat in de ochtend de verwarming langer aan moet en in de avond de airco langer staat te loeien.

Bovendien is er steeds meer bekend over de nadelen. Slaapwetenschapper Marijke Gordijn pleit voor het afschaffen van de zomertijd. Onze biologische klok bereidt onze hersenen voor op wat we op een dag moeten gaan doen. Dit zijn allerlei processen van hartslag, hormonen en bloeddruk. “Er is zelfs aangetoond dat, na het overgaan naar de zomertijd, meer mensen een hartinfarct krijgen.”

Ons lichaam went volgens Gordijn ook niet aan de verschuiving van de tijd. Volgens haar zouden we altijd één tijd moeten hanteren. Omdat Nederland bijna helemaal in het westen van onze tijdzone ligt zou een uur eerder dan onze 'wintertijd' het beste zijn. Mocht dat een te grote stap zijn dan is de 'second best' optie om te kiezen voor de tijd die we nu in de winter hebben. Dan lopen we ietsjes uit de pas, maar minder dan als we altijd naar de zomertijd gaan.

watvindjijvan

Zomertijd / Wintertijd?

Pierre Wijen (48), zzp'er in de industriële dienstverlening

Als het aan mij zou liggen dan werd de zomertijd afgeschaft. De voordelen die het had voor landbouw en industrie zijn achterhaald. Als we het over energiebesparing hebben dan moeten we onszelf afvragen of dit nog wel een legitieme reden is. Kijkend naar de toenemende energiebehoefte, zowel in werk als privé, is dit effect ruimschoots tenietgedaan. 24 uren economie en digitalisering van ons leven dragen daaraan bij.

Blijft over, een veel gehoorde reden, het langer licht hebben in de zomeravonden. Persoonlijk heb ik daar niet zoveel mee. Ik ben voorstander van een natuurlijk ritme. Heerlijk vroeg in de ochtend beginnen als het nog lekker fris is buiten. Zeker met een warme zomer is dat erg prettig. Vroeg beginnen met werken heeft zijn voordelen, dan ben je ook vroeg klaar. Dan blijft er tot 21 uur (tijd van de langste dag als je zomertijd zou afschaffen) nog genoeg tijd over om leuke activiteiten te doen met daglicht. Ik begrijp dat horeca veel langer daglicht wil maar LED verlichting is zo goed en energiezuinig tegenwoordig dat dit ook heel sfeervol is op een donkere zwoele zomeravond.

Een nadeel van zomer- en wintertijd zijn de schakelmomenten. Ikzelf merk, naarmate ik ouder word, dat ik er steeds meer last van ondervind. Dat uurtje meer slapen lukt toch nooit en dat uurtje minder is voor iedereen vervelend.

Zomertijd....

Alleen al van het woord word ik vrolijk. En dat dan de klok in maart 'n uur verzet wordt vind ik heerlijk. Ineens zijn de avonden voor mijn gevoel langer. We kunnen in de zomer genieten van zwoele avonden waarbij het lang licht blijft. Ik kan goed omgaan met het tijdsverschil. Heb hier geen jetlag-gevoel bij.

Anders is dat bij de doelgroep waarmee ik 18 jaar lang werkte. Ernstig meervoudig gehandicapte jongvolwassenen. Zij leven in een vast stramien. Ook vaste bedtijden horen daarbij. Je merkt dat ze 's morgens maar moeilijk opstarten in de eerste weken nadat de klok is verzet in maart. In de avond schipperen we een beetje met de tijd met naar bed gaan. Ze moeten echt wennen. Je moet dan ook schuiven met de tijden van medicatie toedienen. Anti-epileptica geven komt heel nauw bij sommige bewoners. In oktober als de klok weer teruggezet wordt herhaalt dit ritueel zich natuurlijk in omgekeerde volgorde. Allemaal zaken waar je rekening mee moet houden.

Als in oktober de klok weer teruggezet is kan ik me ook weer verheugen op donkere knusse avonden. Op tijd de gordijnen dicht en de verwarming aan. Ik hou van alle seizoenen. Ik begrijp dat er mensen zijn die veel last ervaren van de zomertijd. Helaas. Het is wel een dankbaar onderwerp om samen eens lekker over te knoeiëren.

Gerdy Janssen-Harholt (63), was werkzaam in de gehandicaptenzorg

Lilian en Vieke.

Henny Janssens (63) werkte als wijkverpleegkundige en als praktijkondersteuner somatiek in een huisartsenpraktijk.

Jules van Lierop in Belfort: ‘Mensen hechten hier meer waarde aan eten, gezelligheid en natuur’

Door Monique van den Brandt

Volgens de Franse volkstelling wonen er ruim 37.500 Nederlanders in Frankrijk met een permanente verblijfplaats. Een van hen is Weertenaar Jules van Lierop (31). Vier jaar geleden vertrok hij voor de liefde en het werk naar Belfort, in het noordoosten van Frankrijk. Maar zoals zo vaak in het leven verliep het allemaal anders dan verwacht. De relatie hield geen stand en door een reorganisatie verloor Jules zijn baan. Maar hij vond er een nieuwe passie; hij verbouwt (veelal eigenhandig) een huis uit 1936, waar hij - na drie jaar had werken - bijna in kan trekken.

Van Boshoven naar Belfort

Elke ochtend gaat Jules langs de boulangerie om croissants te halen voor de werklui die straks op de bouw verschijnen. Zijn dagen beginnen hier anders dan in Weert maar het voelt inmiddels vertrouwd. “Ik heb tot mijn 22e op Boshoven gewoond, samen met mijn ouders en mijn jongere zusje”, vertelt Jules vanuit zijn appartement in Belfort. “Als bijbaantje werkte ik bij Jan Linders aan de Maaspoort. Ik ben ook jarenlang vrijwilliger bij Bospop geweest. Voordat ik naar Frankrijk ging woonde ik in de Jan Truijstraat.” Na de Philips van Horne ging hij studeren aan de Fontys Hogeschool in Eindhoven waar bij de opleiding Automotive Engineering volgde. Zijn eerste baan vond hij bij VDL Bus & Coach in Valkenswaard, waar hij werkte als kwaliteitsingenieur. “Een mooie start, maar ik wilde iets nieuws. Iets met meer avontuur.” Dat diende zich onverwacht aan; hij kon in Frankrijk aan de gang bij een startup (zie ka-

der) die zich bezighield met stroomgeneratoren die werken op waterstof. Jules greep die kans en verhuisde begin 2021 naar Belfort in Frankrijk. Belfort heeft ruim 45.000 inwoners en ligt vlak bij de grens met Duitsland en Zwitserland. Het is de grootste stad in het kleinste Franse departement Territoire de Belfort. “Mijn ex-vriendin kwam uit deze regio. Toen het werk in Frankrijk op mijn pad kwam, was de stap snel gezet. Ook de regio sprak me erg aan; de natuur, de bergen, de ruimte... het voelde meteen goed.”

Een startup is een jong bedrijf, niet ouder dan vijf jaar, met een vernieuwend idee dat een probleem oplost of een gat in de markt opvult. Vaak wordt daarbij nieuwe technologie gebruikt.

Een huis; vier muren en een dak

Het Franse avontuur begon veelbelo-

vend maar de startup overleefde een reorganisatie niet. Jules raakte zijn baan kwijt, maar besloot te blijven. Niet alleen vanwege zijn nieuwe leven maar ook vanwege een ander project; de renovatie van een huis uit 1936, net buiten Belfort. “Ik had het huis al gekocht toen ik nog werkte. Het stond op een mooie plek met veel grond (4.300 m2) maar was volledig vervallen en onderkomen. Ik heb er alles uit gesloopt tot er vier muren en een dak overbleven. Voor ik aan de renovatie begon had ik wel vaker wat geklust, maar zeker niet op deze schaal”, lacht Jules. “Ik heb veel geleerd van de verschillende professionals die ik ingeschakeld heb en ben inmiddels ook bevriend geraakt met een aantal van hen. Als ik nu na bijna drie jaar terugkijk op het project ben ik best wel trots op het resultaat. Het is nu zover klaar dat ik bijna kan verhuizen!”

Leven op z’n Frans

Zoals eerder gezegd begint de werkdag van Jules met een bezoek aan de lokale bakker, gevolgd door overleg op de bouwplaats, zo’n twintig minuten rijden. “Dan overleggen

we samen wat er moet gebeuren en of iedereen vooruit kan. Vervolgens ga ik dan materialen halen of ik ga verder met mijn eigen projectjes. Ik probeer zoveel mogelijk zelf te doen, waar nodig vraag ik hulp of tips van de pro’s”, geeft Jules eerlijk toe. Om elf uur is het dan koffiepauze en om half een gaan we eten. Meestal bij de lokale pizzeria of een ‘restaurant’ in de buurt. Ja, in Frankrijk houdt men van eten en daar nemen we dan ook de tijd voor. Een anderhalf uur durende lunch met bier en wijn is hier heel gewoon.” In Frankrijk bieden kleine barretjes/restaurantjes vaak een zogenaamd ‘menu du jour’ en dan krijg je voor een leuke prijs een heerlijk verse traditionele maaltijd. “s’Avonds maak ik graag lange wandelingen of fietstochten door de bossen en de bergen rondom Belfort. Wielrennen en mountainbiken zijn geliefde hobby’s, evenals genieten van een biertje op het terras bij mooi weer. En ja, dan om acht of negen uur ’s avonds nog lekker eten en daarna een serie kijken”, gaat Jules verder. Het late avondeten is een van de vele andere gebruiken in Frankrijk (ten opzichte van de aardappelen om vijf uur op tafel in Nederland) die Jules omarmd heeft.

Een andere mentaliteit

Naast andere eetgewoonten betekent leven in Frankrijk ook wennen aan een andere manier van doen. Jules legt het uit: “Fransen hechten minder waarde aan hun carrière dan Nederlanders. Ze nemen sneller ontslag zonder al een nieuwe baan te hebben. Ik was geschokt. Ze gingen dan rustig een paar weken thuis zitten op zoek naar een nieuwe baan. Dat vond ik in het begin gek. Maar het is verfrissend hoe belangrijk ze gezelligheid, samen eten, natuur en rust vinden. Ook de communicatie is anders. Afpraak is niet altijd afspraak. ‘Ik kom volgende week langs’ betekent soms pas over drie weken. Dat was frustrerend, zeker als je een bouwplanning hebt”, lacht Jules. “Maar inmiddels weet ik beter hoe ik daarmee moet omgaan.” Ook de hopeloze bureaucratie is iets waar hij nog steeds tegenaan loopt. “Dit stereotype beeld van

de Fransen is helaas waar. Als je bij gemeentes moet zijn of je zorgverzekering moet regelen, heb je veel geduld nodig.”

Geen ‘botte Hollander’

Hoewel hij zich inmiddels thuis voelt, moest Jules soms wennen aan de Franse cultuur. “Fransen zijn geserveerd. Ze laten niet meteen het achterste van hun tong zien. Maar als je de taal spreekt, de moeite doet om echt contact te maken en niet als een ‘botte Hollander’ binnen komt vallen, dan zijn ze heel vriendelijk.” De meeste van zijn kennissen en vrienden zijn locals. “Er wonen wel wat Nederlanders in de buurt, maar daar heb ik weinig contact mee. In de zomer zijn er redelijk wat Nederlandse toeristen waar ik soms contact mee heb. Mijn sociale kring bestaat voornamelijk uit Fransen of mensen die hier al lang wonen.”

Doucement

“Frikandellen, kroketten en fietspaden”, roept Jules meteen op de vraag wat hij mist uit Nederland. Maar terugkeren naar Nederland zit er voorlopig niet in. Jules richt zich volledig op de afronding van zijn huis. “Het

schiet al aardig op. Daarna ga ik weer op zoek naar een baan, maar ik voel geen haast”. Ook daarin is Jules dus al helemaal ‘ver-Franst’. “Ik wil dan iets gaan zoeken in de duurzame techniek of een combinatie van freelance werk en bouwen.” Ook in de liefde is Jules weer helemaal happy met zijn vriendin Sofia, die hij in een café in Belfort leerde kennen. “Ze is Colombiaans, woont nu hier en we zijn al tweeëneenhalf jaar bij elkaar. Samen bouwen we aan een toekomst in Frankrijk”, zegt Jules enthousiast.

Levensproject

In zijn vrije tijd maakt Jules graag uitstapjes naar Zwitserland of Duitsland. “Dat ligt hier allemaal om de hoek. Je zit in een uurtje in Basel of Freiburg. Het is een ideale uitvalsbasis.” Met alle verbouwwerkzaamheden zit een grote vakantie er voorlopig niet in, maar de Pyreneeën lonken. “Ik zou daar graag een paar bekende cols gaan beklimmen. Even los van het

klussen”, zegt Jules. Toch blijft het huis het middelpunt van zijn leven. “Het is meer dan een bouwproject. Het is een manier om te wortelen, om iets op te bouwen. Vroeger dacht ik dat ik altijd in Weert zou blijven. Nu woon ik ruim zeshonderd kilometer verderop en voelt het alsof ik precies ben waar ik moet zijn!”

Belfort ligt in een regio die de afgelopen eeuwen vaak een rol heeft gespeeld in verschillende oorlogen vanwege de ligging tussen de Vogezes, de Elzas en de Jura. Als gevolg daarvan zijn er veel forten en verdedigingswerken in en rondom de stad gebouwd en te bezichtigen. Belfort is ook bekend om de beroemde Leeuw van Belfort; dit is een zandstenen beeldhouwwerk van Auguste Bartholdi (ook de maker van het vrijheidsbeeld). Het staat symbool voor de verzetkracht van Belfort tijdens het Beleg van 1870 - 1871. Het beeld is 22 meter lang en 11 meter hoog.

Wij presenteren elke maand een puzzel. Veel vragen gaan over actuele onderwerpen uit het Weerterland. De oplossing van deze maand is een woord van 17 letters (oranje vlakjes). Stuur uw oplossing vóór 8 augustus 2025 naar kappert@weertmagazine.com of naar Weert Magazine, Beekstraat 54, 6001 GJ Weert. In de brievenbus op Beekstraat 54 kan ook.

Onder de goede inzendingen wordt een bon van € 25,- verloot van café restaurant De Schuttershoeve Weert.

	1		2		3	4				5			6		7	
8				9		13							5			
			10					11		4						
		14					12									
				13	14							15				
				1												
							12								18	
16		17	18			17				11			19		20	
	21													22		
23									24			9				25
			26				2			27						3
															28	
			29		30					19				31	6	
	32												33	34		
		16						35			10					
	36		12													
									15			37	38			
		39						8						7		

UW OPLOSSING:

											••	••				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Op de vorige wm-actua-puzzel kregen wij weer veel goede inzendingen binnen!
De oplossing was: **SCOOTMOBIELTRAINING**
Na loting is de winnaar van de 24 mei 2025-puzzel: **Marga Reintjens - Rutten, Stramproy** (prijs: bon € 25,- van café restaurant De Schuttershoeve).

HORIZONTAAL

3. Zo heet de app, waarmee de voedselverspilling wordt tegengegaan, door de plaatselijke bakkers, slagers, enz.
5. Voorzetsel.
7. Op het festival “Mijl op ...” was het weer volop genieten van muziek; Hemelvaartsdag in Ospeldijk.
8. Teruggekeerd van weggeweest: op 15 juni was de Nieuwe Markt in Weert weer een bruisend plein vol kleur, muziek, dans en lekkernijen, waarbij culturen samenkomen.
9. Priester.
10. Overblijfsel.
11. In de boerderij “... vertragen” aan de rand van Laar, kunt u terecht voor coaching en begeleiding bij relaties en gezinnen.
15. De voorzitter van FC Oda - Boshoven ontving onlangs een koninklijke onderscheiding; zijn voornaam?
16. Op 27 juni jl. werd door de Ondernemersvereniging Nederweert in het centrum de Zomer ... georganiseerd.
17. Deze Nederweertenaar is verantwoordelijk voor de kleding en materialen van het spelerselftal *Oranje onder-19*, dat onlangs de Europese titel veroverde.
22. Verspreid over twaalf locaties vond op 6 juli dit Nederweertse muziekfestival plaats.
24. Spil.
25. Het project van het Natuur- en Milieucentrum “Heel Weert ...” inventariseert dmv foto’s de planten en dieren in onze omgeving (worden op een app geplaatst).
28. Tussen twee bergen.
30. Roem.
31. De gemeente Weert heeft een verzoek ingediend om deze in Stramproy te plaatsen.
36. Een van de grote internationale acts op Bospop 2025 is ...*Patrol*.
37. Verzekeringsmaatschappij.
38. Deze organisatie heeft Nederweert uitgeroepen als de op één na beste campinggemeente van Nederland.
39. Rondhout.

VERTICAAL

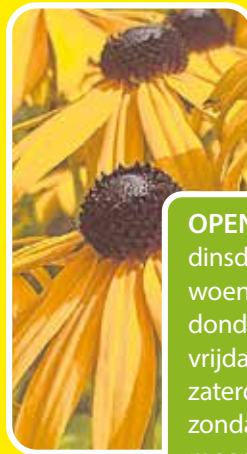
1. De titel van het concert dat Linda Smeets gaf op 29 juni in de Paterskerk - Weert.
2. Onder deze naam organiseerde RICK op 8 juli jl. een dag vol cultuur voor kinderen.
4. Moeras.
5. Grootvader.
6. Om te ervaren hoe het is om te spelen in een musical was er begin juni deze voorstelling door en voor jongeren uit Weert in het Muntheater.
7. Persoonlijk voornaamwoord.
12. Vergaan materiaal.
13. Notabene.
14. De Europese tournee van ... *Hart* werd op advies van haar artsen geannuleerd, dus ook de grote afwezigheid op Bospop 2025.
18. In samenwerking met deze landelijke organisatie is de gemeente Weert een hulptraject gestart voor jonge statushouders.
19. Voor dit hondenras was er op Pinkstermaandag de jaarlijkse renwedstrijd in Ospeldijk, in diverse klassen.
20. Begin juni organiseerden de stadsgidsen “... *Weert*”, een fietstocht door het groene buitengebied.
21. Het onlangs overleden oud-redactielid van Weert Magazine (voornaam).
23. Levende wezens.
26. Langs dat punt.
27. Voorzetsel.
29. Naar deze Italiaanse plaats is de Weertse Chantal Geene verhuist; zie vorige editie van Weert Magazine.
32. Voegwoord.
33. Locomotief.
34. Dat wil zeggen.
35. Lidwoord (Engels).

PLANTENCENTRUM OSPEL

UNIEK IN NEDERLAND

Tijdens de zomervakantie-periode is Plantencentrum Ospel gewoon geopend!

OPENINGSTIJDEN:
dinsdag: 11.00 - 17.30 uur
woensdag: 11.00 - 17.30 uur
donderdag: 11.00 - 17.30 uur
vrijdag: 11.00 - 17.30 uur
zaterdag: 9.00 - 17.00 uur
zondag: 11.00 - 16.30 uur
maandag gesloten

Waatskamp 150, 6035 BV Ospel | tel: 0495 - 58 53 24 | info@plantencentrumospel.nl
www.plantencentrumospel.nl

Een zomer vol herinneringen

De zomer brengt vaak een glimlach, lange dagen, warme avonden, tijd met elkaar. Maar juist in die momenten kan het gemis van een dierbare extra voelbaar zijn.

Een lege stoel aan tafel, een vakantiebestemming vol herinneringen... Soms is rouwen ook: herinneren wat was, terwijl het leven ‘gewoon’ doorgaat.

Bij Van Deursen Uitvaartverzorging weten we dat elk afscheid persoonlijk is, en elke herinnering waardevol. Wij staan naast u om u te begeleiden en ondersteunen waar nodig. Persoonlijk, dichtbij, vertrouwd.

Wij zijn opzoek naar een **medewerker uitvaartcentrum** ter uitbreiding van ons team. In deze functie zet je je samen met jouw collega's in om de nabestaanden, vanaf het moment van overlijden van hun dierbare, te ontzorgen. Voor meer informatie over deze vacature, neem een kijkje op onze website of neem contact op via 0495 53 33 22.

Van Deursen
UITVAARTVERZORGING
www.vandeursen-uitvaart.nl | 0495-53 33 22

Vakantiemijmeringen

Niets zo lekker als lekker niets doen tijdens je vakantie. Er waren tijden dat ik me schuldig voelde bij niets doen. Maar ik ben erachter gekomen dat niets doen niet bestaat. Misschien doe je zelfs meer! Je observeert, heel traag, maar daardoor met oog voor ieder detail. Je geniet van dingen die je anders niet zag, niet opmerkelijk vond. Het is iets tussen dagdromen en overpeinzen in. Heerlijk!

Vanaf het terras van ons appartement kijk ik uit over de baai van Tivat. Bootjes trekken strepen in de golfslag. Stroomt het water de ene keer naar links en dan naar rechts? Met donderend geraas komt een vliegtuig over. Stijgen die op tegen de wind in of met wind mee? Ik snuif de geuren op van bomen, bloemen en struikgewas, vang een concert vogelgeluiden op zoals nooit eerder gehoord.

Zwaluwen scheren met ongekende snelheid tussen een woud van metershoge betonijzers staven door op het eerste dek van een huis in aanbouw. Een vrouwtjeshuismus zit trillend met licht gespreide vleugeltjes in de dakgoot van het gebouw naast het onze. Ze spoort het mannetje aan om er werk van te maken.

Lome warmte, een zuchtje wind en luie alertheid voeden mijn naar verklaringen zoekende fantasie. Zouden er ook domme zwaluwen zijn? Er zijn tenslotte ook domme mensen. Zwaluwen die even niet opletten of zich misrekenen en tegen zo’n ijzeren staaf vliegen? Vrouwtje huismus lijkt er wel pap van te lusten. Keer op keer moedigt ze het mannetje trillend aan haar te bespringen. Ik blijf het tafereel volgen en zie het mannetje tenslotte achteloos een andere kant op kijken. Ik heb met ‘m te doen. Zijn zelfbeeld van onverzadigbare dekhengst wordt hier aan flarden gefladderd.

Het zogenaamde ‘niets doen’ verjaagt iedere gejaagdheid uit mijn lichaam. Ik observeer intens en geniet van hoe de wereld om mij heen roestig functioneert zonder dat ik daar enige invloed op heb of wil hebben. Het klinkt wat theateraal maar ik krijg er onmiskenbaar een gelukzalige blik van: Een bus die ruim een uur te laat vertrekt, verkeersregels die je met grote korrels zout moet nemen, toegangspoortjes die iedere toegang weigeren.

Ik geniet zelfs van onvriendelijke loketbeambten en kassières. Waarom zijn vooral de vrouwen hier in Montenegro zo chronisch onaardig? Hun standaard gezichtsuitdrukking is er een van argwaan en agressie. Zo’n tronie die je in ons land ziet bij vrouwen die zich met scheld- en vechtpartijen ontworsteld hebben aan de tirannie van dronken en gewelddadige echtgenoten. Door de eeuwen heen hebben hier heel wat Balkanoorlogen gewoed, met beestachtig geweld, moord en verkrachting. Zou er sprake zijn van een evolutionaire aanpassing? Dat die verbeterde gelaatstrekken in hun genen zijn geslopen?

Als ik 's avonds routinematig mijn tanden twee minuten poets, overdenk ik alle indrukken van die dag en de diepzinnig dartelende gedachten die ik eraan koppelde. Geleidelijk dringt het besef door dat die twee minuten langer duren dan normaal. De realiteit van thuis slaat in één klap binnen: Dit is geen elektrische tandenborstel!

Reacties? Mail de redacteur,
Ton Adriaens,
mensendingenweert@gmail.com

RENAULT IS BACK!

NU IN DE SHOWROOM

Autoheurkens.nl/renault

AutoHeurkens
grenzeloos zeker!

Weert
Roermondseweg 87
6004 AR Weert
0495-58 07 00

Roermond
Jacob Romenweg 8
6042 EZ Roermond
0475-32 22 99